

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ІМ. Д. ЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIII
№ 68 (1548).

ВІВТОРОК, 6 червня 1972 р.

Ціна 2 коп.

КЛУБ СТАРШОКЛАСНИКІВ Розмова за вашим проханням

Шлях до професії. Він починається від порогу школи. На світі безліч спеціальностей, аж очі розбігаються. А людина обирає одну. Цей процес складний, поступовий. Сьогодні з вами, шановні випускники, своїми думками ділиться Ніна БУРИК, молода доярка.

подаються транспортером, доїння проводиться установкою «Імпульс». Так що, з кожним днем залишається все менше ручної праці. Молодих хлопців і дівчат працює у нас немало. Доярами працюють і хлопці. Частенько запитують мене: чи не хотіла б поміняти профе-

ти лише певною професією — то завжди вона досягне своєї мети, слід лише бути наполегливим.

Кожна людина — це завжди окремий характер, індивідуальність. А як часто ми ще бачимо, оте сліпе бажання йти за кимось, не перевірявши себе, не знаючи своїх нахилів, можливостей. Я не схвалюю тих, хто лише створює ілюзію наполегливості, керуючись хворобливим самолюбством: однокласник подав документи в інститут, а я що — гірший?..

Користі звідси ніякої — ні людям, ні собі, власне. Та й потім якщо два шкільних друга після закінчення інституту працюватимуть разом, то продуктивність і віддача їх буде неоднакова. Перший працюватиме з насолодою, з творчим вогником, другий же — розгубивши оте нетривке бажання, не відчуватиме задоволення від праці, а звідси, в більшості випадків і виникає отой «прошарок» середніх спеціалістів.

По-моєму, якщо невпевнений куди йти, не поспішай, підди просто попрацювати на завод, у поле, на ферму. Буває іноді, що за цей час життя повернеться до тебе зовсім новою, незнайомою стороною, і про те, що раніше думав з повною серйозністю може тепер сприйматися зовсім інакше.

А хто змалечку полюбив степові простори, запах свіжого парного молока, той може сміливо приходити до нас, на ферми в колгосп і можу запевнити — не розчарується.

Н. БУРИК,
доярка колгоспу ім. Леніна.
Знамянський р-н.

МОЯ СТЕЖКА

Зараз в школах екзамени. Гаряча пора. Мабуть, випускники на цей час забули про ті хвилювання, зв'язані з майбутнім самостійним життям. Все це в своїй найсильнішій виразності постане в свідомості після того щасливого випускового вечора.

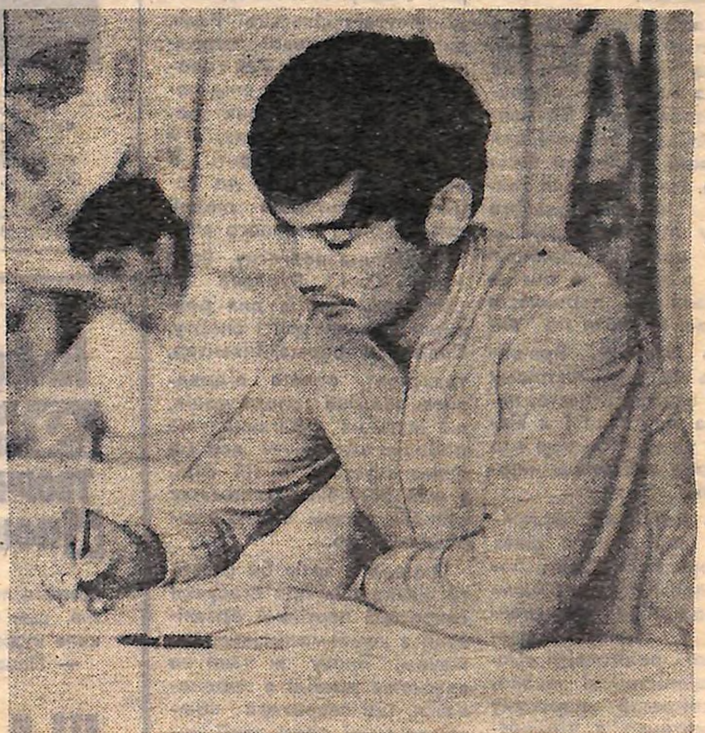
Мені здається, для сьогоденного випускника, в більшості, характерний реальний погляд на світ, виходячи з цих позицій, своїх можливостей і обирають вони професію. Цьому допомагає і ширше ознайомлення учнів з професіями. Все менше тих хто бачить, наприклад, в професії стюардеси лише можливість побувати в багатьох містах, актриси — популярність та визнання...

Це відчуваєш в розмовах з старшокласниками, з друзями. Адже я теж вчуся — днями здала перший екзамен у вечірній школі. А основна моя професія — майстер машинного доїння. Ми вже звикли до цієї назви. Бо й справді, ферми у нас механізовані, корми

сью? А я просто не задумувалася над цим — звикла до людей, до своєї роботи...

Цього року взяла зобов'язання: надіти 3000 кілограмів молока. Підтримала почин доїльчан. І всі ці цифри звадилися з цілком реальних умов і можливостей. А два-три роки тому назвали б мені цю цифру — сміялася б. Бо гам'ятаю, прийшли ми, трос дівчат — Віра Домова, моя сестра Люба і я на ферму. Перші дні досвідчені доярки на доюють за добу 180—200 кілограмів, а ми — 70—80. І доїли одну групу корів усі разом — втроях. Тож згадати є що, — жодної професії без труднощів не буває. Звичайно, допомагали нам всі — досвідчені доярки і молоді. Так поступово і вирости ми в кваліфікованих майстрів машинного доїння.

А тепер щодо важкості і легкості життя. Я думаю так: якщо людина з шкільних років твердо до чогось прагне, відчуває велике бажання опанува-

У вузах країни почалися екзамени. Для випускників вони особливо хвилюючі і відповідальні, адже державні екзамени — остання перевірка перед самостійною роботою. На фото: студент 5-го курсу філологічного факультету Кіровоградського педагогічного інституту казах Туген Барашев готується до відповіді з наукового комунізму.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

На фото: передові крутильниці цеху крутильня шовку (зліва направо) Л. Малиновська, Н. Садовська, В. Васильовська і Г. Басаньскі, які зобов'язалися виконати п'ятирічку за чотири роки.

Фото Ю. ОЛІЙНИКА.
(Фотокроніка РАТАУ).

Коллектив Чернігівського комбінату хімічного волокна імені 50-річчя Великої Жовтневої революції в першому кварталі 1972 року вийшов переможцем у соціалістичному змаганні серед підприємств хімічної промисловості СРСР.

ПО РІДНІЙ КРАЇНІ

НОВИЙ РАЙОН

Спорудження першого мільйона квадратних метрів житла завершено в Ленінграді на правому березі Неви; на місці колишнього Веселого селища. На карті міста — це двадцятий новий житловий район.

ДЛЯ МІЛЬЙОНІВ ПАР ВЗУТТЯ

У Богородську (Горьковська область) почато спорудження великого промислового комплексу по виробництву шкіряних матеріалів. Він випускатиме щороку понад 190 мільйонів квадратних дециметрів хрому та іншу продукцію. Її вистачить для того, щоб пошити більш як десять мільйонів пар взуття.

ПРОФЕСІЯ ГІДРОСТАНЦІЙ

Ії «освоює» Олександрівська ГЕС на Південному Бугу. Спеціалісти запролюну-

вали у машинному залі станції встановити насоси, які подадуть воду з Бугу на поля місцевого колгоспу імені Щорса. Закінчується будівництво і зрошувальної системи на площі в 400 гектарів. В дальшому вона подвоїться. Це — одна з найдешевших поливних систем у Миколаївській області.

З ГЛИБИННИХ КОМОР

П'ять нових підземних озер розідали гідрогеологи в Курганській області, яка має незначні запаси прісних поверхневих вод. До цих джерел буде підключено водопроводи ряду великих населених пунктів. Першими одержать питну воду з глибинних комор жителі міст Шадрінська, Далматово, Катайська.

(РАТАУ).

КНИГУ — В МАСИ

ЦК ЛКСМ України і правління Укоопспілки визначили переможців республіканського соціалістичного змагання по пропаганді і розповсюдженню літератури в сільській місцевості. Третій рік підряд перше місце займає Вінницька обласна комсомольська організація. Вона нагороджена перехідним Червоним прапором ЦК ЛКСМУ і правління Укоопспілки, Почесною грамотою ЦК ЛКСМУ, грошовою премією. Друге і третє місце поділили комсомольські організації Кримської і Миколаївської областей.

Почесною грамотою ЦК ЛКСМ України нагороджені Дніпропетровська, Житомирська і Херсонська обласні комсомольські організації.

(РАТАУ).

передплачуйте,
читайте газету
МОЛОДИЙ КОМУНАР

Приймається передплата на комсомольсько-молодіжне видання «Молодий комунар» на друге півріччя 1972 року. Газету можна передплатити в райагентствах «Союздруку», відділеннях зв'язку.

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА ГАЗЕТИ НА ПІВРОКУ — 1 КРБ. 20 КОП., НА З МІСЯЦІ — 60 КОП.

Якщо Вам відмовили в передплаті на «Молодий комунар», звертайтеся до редакції особисто, листом або по телефону № 2-45-36.

НЕ ОПІКА— КЕРІВНИЦТВО

НЕ ТАК ДАВНО я очолював комсомольську організацію і з власного досвіду знаю, наскільки потрібна їй ділова, предметна допомога комуністів. Партийний вплив на неї необхідний і нам, тому що комсомол — резерв партії, кращі його представники поповнюють ряди КПРС. Вже в комсомолі ми маємо виховувати в юнаків і дівчат риси, властиві комуністам, — ініціативність, здатність самостійно мислити і приймати рішення.

Мені, як заступникові секретаря парткому колгоспу, доручено відповідати за роботу з молоддю. «Доручено відповідати». Вдумайтесь, наскільки місткий цей вираз, який глибокий зміст несе він. Не зв'язуючи секретаря комсомольського комітету Миколу Бараника, члена комітету дрібною опікою, я разом з тим не можу повністю перекласти на них всі клопоти по вихованню молоді. Врешті-решт, на засіданні парткомів звіт слухають часто, питають за недоліки і я відповідаю за них, за всю молодь перед товаришами-комуністами.

Участь партійної організації в щоденних ділах комсомольських досить помітна. Член КПРС, агроном-наслідник був пропагандистом у гуртку комсомольської політосвіти «Основні соціалістичної економіки», секретар парткому Г. В. Микитенко, я, комуністи із керівного складу середньої ланки обов'язково присутні на комсомольських зборах. Кандидати і члени КПРС Василь Григоренко, Григорій Грузин настільки ж зв'язані з комсомольською організацією, як і з партійною. В свою чергу комсомольський актив запрошується на відкриті партійні збори, члени КПРС — на засідання парткому.

Микола Бараник нещодавно повернувся з рядів Радянської Армії. Він ініціативний, щиро вболіває за роботу, але не все ще йому зрозуміле, ясне у колгоспному виробництві, у стосунках між односельчанами. А це утруднює планування і саму діяльність комсомольської організації. Тому з проектом кожного плану Микола звертається в партком. Ми порекомендували, наприклад, направити комсомольку Валентину Глінкіну агітатором у другу тракторну бригаду, порадити, як краще забезпечити участь юнаків і дівчат у лані комуністичному суботнику. Він, зауважу побіжно, пройшов чудово, не одну сотню карбованців перерахували комсомольці у фонд п'ятирічки.

Одне з найбільших захоплень юнаків і дівчат — спорт. У нас зберігаються перехідні кубки районного значення з легкої атлетики,

футбола, кульової стрільби, фігурного водіння автомобіля. Новий комплекс ГПО ілюструє, якого важливого значення надається в нашій країні фізичному вихованню населення. На спільних сесіях Андрусівської сільської Ради депутатів трудящих і партійних зборх колгоспу імені Леніна, котрі відбулися днями, ми обговорили різні проблеми комуністичного виховання молоді. Серед них — і завдання розвитку фізкультури і спорту. У своїй доповіді депутат сільської Ради, директор місцевої середньої школи І. П. Рак говорив, що від молоді слід чекати не лише добрих результатів на змаганнях, а й справжньої масовості. Її справа — залучати до занять фізкультурою людей середнього і похилого віку.

Правління колгоспу, його голова С. І. Бурлака не шкодують коштів для розвитку фізкультури і спорту. Спортивна форма, інвентар, транспорт, оплата відраджень, підміна спортсменів, які йдуть на змагання, на робочих місцях, — все це забезпечується в тій мірі, в якій потрібно. Допомогає і школа, разом з нею споруджено тир.

Окремо я хотів би сказати кілька слів про стосунки секретаря партійної організації з комсомольським вожаком. Знову ж таки на власному досвіді я переконався, що секретар комсомольської організації нерідко завантажують безліччю дріб'язкових справ, відривають від головного. Він перетворюється мало не у посылного. В такому випадку секретар партійної організації повинен відстояти його самостійність, враховуючи, що самому комсомольському секретареві це не завжди під силу.

Григорій Васильович Микитенко з Миколою Бараником — тактовний, стриманий, не зв'язує його ініціативи, не посиляє розв'язувати оголошення по селу. Титул секретаря комсомольської організації надто важомий для того, щоб зневажати його. 65 юнаків і дівчат — комсомольська бригада, коли користуватись виробничою термінологією. Вожак має цікавитись не лише тим, як вона працює, а й побутом, дозвіллям, уподобаннями кожного комсомольця. Хай він — ровесник їм, та обов'язок відводить секретареві роль вихователя. Почесну, але надто складну навіть для більш досвідчених.

В наших умовах комсомольці мають змогу рости, всебічно розвивати, затіяти хорощі, потрібні справи.

М. ЛИТВИН, заступник секретаря парткому колгоспу імені Леніна. Світловодський район.

Франкізці — гості журналістів міста. На фото: зліва направо, вгору: народні артисти УРСР М. Ф. Яковченко та Ю. С. Ткаченко, артист Я. С. Козлов. Середній ряд: народна артистка УРСР Н. М. Ужвій, режисер, заслужений діяч мистецтв УРСР В. С. Лизогуб, заслужений артист УРСР В. П. Цимбаліст. Вгорі: народний артист УРСР О. В. Омелечук, помічник головного режисера по літературній частині В. Г. Осмак та заслужений артист УРСР М. О. Шутько. Фото В. КОВПАКА.

ЗЛІТ ВИПУСКНИКІВ

Нещодавно у Вільшанському райкомі комсомолу випускники шкіл зібралися на 29 районний зліт десятикласників.

— Рівняйся! — лунає з уст комсоргів класів Вільшанської, Добрівської, Сухоташлицької, Березовобалківської, Добрянської середніх шкіл. В рапорті комсоргів внесено все те, що вони зробили протягом свого навчання в стінах рідних шкіл.

Колона випускників рушає до пам'ятника В. І. Леніну. Вінки та корзинки квітів лягають до підніжжя, вшановуючи пам'ять безсмертного вождя пролетаріату.

В районному Будинку культури перед учнями виступали кращі трударі району: трудівниця райпоживспілки М. Різєва, завідувач побутовим комбінатом Я. Величко, працівник міжколгоспбуду П. Драндалуш. Глибоко в серця запали хвилюючі слова подяки рідним учителям Людмили Головок з Добрівської СШ, Людмили Сороки з Сухоташлицької СШ. Далі зліт продовжував свою роботу в Осичанському лісі, де учні дали великий концерт.

І. ЦУРКАН.
с. Добре
Вільшанського району.

ДО ПОРТРЕТА СУЧАСНИКА

**Підприємці —
ударну
працю
творчість
пошук!**

НЕБО БЛАКИТНЕ-БЛАКИТНЕ, і назвіть густий роїт літакового мотора не в змозі сколихнути голубе мацо. — Готуйся!

Василь підійшов до відкритого люка, глянув вниз, на землю, що, блискаючі ставками, тікала кудись назад. — Пішов!

— Аж, — пустить старий шахтар ледь помітну поглибку по обличчю, і тільки сяйні очі видають: горіть сяєном.

Через рік — армія. У військоматі, звичайно, знали, що Царинін має три парашутні стрибки ще в гуртку ДТСААФ. Це й вирішило його солдатську долю. В десантних військах Василь до трьох стрибків доплиссував ще 27.

— Для круглого числа, — сміється.

ШАХТАРСЬКОМУ РОДУ НЕМА ПЕРЕВОДУ

Розпростерши руки, кинувся вниз в обійми пружного повітря. Почув, як вистрілює купол парашута, шарпонуло, і ось він, плавний, безмовний, запаморочливий політ.

Потім був другий стрибок, третій. Та в пам'яті — перший, як у пам'яті той день, коли він опісля одинадцятирічки спустився під землю разом з батьком.

— Ось вона, лава, — від батько штреком. — Звідси йде тепло до людей, і даємо його ми, шахтарі. — і раптом: — Хочеш до нас? Василь замислився. Вдома ніколи про це мови не веди. — Хочу, — сказав перепада. — Правильно. Я тобі, сину, раніше про це не говорив, хотів, щоб ти сам побачив усе. Бо ж шахтарському роду не повинно бути переводу. Тільки ж дивися...

І став комсомолець Василь Царинін шахтарем. Починав дренажником, потім — крипильником. Всякого бувало. Шахта — не поле, тут не розвернешся. Кожен метр — на облік, кожен крок — розрахований, кожен рух — доцільний, інакше лиха не оберешся. Та Василь і його товариші знали, що від них вимагається, лихо до них не підкралося ні разу. — А твій, Івановичу, старець. Добрячим шахтарем виробиться, — казали батькові товариші.

— Що найпам'ятніше? — питаю.

— Парад в Домодедово у 1967-му. Ми знали, що там будуть керівники партії й уряду, тисячі глядачів, а це — відповідальність неабияка. Готувались старанно. Завдання ясне: 1200 парашутистів здійснюють груповий стрибок на поле розміром 1200 на 800 метрів.

— Хвилювався?
— Звичайно. Та більше — за товаришів: у нас, десантників, не прийнято було думати про себе.
— Уклалися?
— Само-собой. Приземлилися точно і кучно.
Був ще один стрибок, якого не забудеш. Та то — в іншому місці, в іншій обстановці.

І знову — шахта.
— Підеш, сину, до мене на завод-бійник?
— Піду, батьку.
Відривайся, вугольок, від мітронколітньої тиші підземної, пливти транспорт туди, де чекають на тебе пильняни, а звідти — до людей, спалакуй в топках, неси тепло і світло. Відривайся, вугольок!
— Змужнів Василь в армії, — каже його начальник О. П. Нечипоренко. — І як став справжнім шахтарем, ми перевели його на:

одну з найвідповідальніших ділянок. Уявляєте: лава вже вироблена, але від неї, як не застрахуєшся, тільки й чекай несподіванок неприємних. Тому її треба запечатати бетонітовими перемичками, відрізати від штреку. Під орудою ветерана Петра Федоровича П'якова Царинін і займається цим, перекриває шляхи лихові, дбає про вентиляцію, словом, про своїх товаришів. Знаєте, коли вони в шахті, а за П'яковим і Цариніним північний і південний штреки, я спокійний.

Та неспокійний сам Василь. Він і в «Комсомольському прожекторі» шахти, яким керує член комітету комсомолу Борис Соловйов, і в спорті не останній. Особливо в стрільбі: — чи є хто серед товаришів, щоб влучніше за нього уражав мішені? І взагалі з тих, про кого кажуть: без діла не сидітиме, нема діла — сам знайде.

Ось хоча б неважно. На восьмому ранку признаючи суботник — вирішили спорудити спортивний майданчик. Василь був у шахті в третю зміну: з 12-ї ночі до 7-ї ранку. Щойно піднявся нагора, сховав у лущову, як любив хлопці і дівчат з лопатами, жайзанці.
— Куди прямує?
— Суботник у нас. Он там майлявчики для волейболу і ручного м'яча робитимемо.
— Діло. Де лопату дістати?
— Йшов би ти відпочивати після нічної, — порадив хтось.
— От вдумав! Як же я від цієї відірвусь?
І Василь разом з усіма попрямував на суботник, та й трудився, поки відійти не дали.

Іван Іванович Царинін нині вже на пенсії. Та шахтарському роду нема переводу. Василь — на шахті, старший син Володимир — на шахті.

Стелиться стежка трудова. Йшли нею діди — не збочували, прямували нею батьки — славою шлях свій увічнчали, ступили нею сини — і гартом старших поколінь осялася їх доля, їх праця, і йдуть вони, мужні, загартовані, працювати, вперед і вперед.

В. КОСТЕНКО.
м. Олександрія,
шахта «Вербесловська».

ГУРТОЖИТОК І ЙОГО МЕШКАНЦІ

НА кіровоградських Черемушках поруч розташовані другий і третій гуртожитки будівельників тресту «Кіровоградпромбуд». Тут живуть понад дев'ятсот робітників різних професій. Значну масово-політичну і виховну роботу проводять коменданти і виконавці. Допомогають їм у роботі ради гуртожитків, які очолюють передові виробничники Василь Помпа — тракторист і Вадим Лось — електрик будівельного управління.

Створені необхідні санітарно-гігієнічні умови для мешканців. Особливо привабливо своєю охайністю другий гуртожиток, де комендантом Надія Петрівна Лосьова, добрий керівник і організатор. Недаремно мешканці говорять про неї «суворю, але справедливую».

В гуртожитках добрі обладнані кімнати для призовників, кімнати відпочинку і побуту, червові кутки.

Та чи все зроблено, щоб життя в гуртожитках було по-справжньому цікавим?

Тут рідко ще проводять тематичні вечори, вечори запитань і відповідей, зустрічі з Героями Радянського Союзу, Героями Соціалістичної Праці, передовиками виробництва. Було б добре, коли б частіше проводились диспути, вечори трудової слави, творчі звіти самодіяльних артистів, свята першої зарплати, посвячення в робітничу сім'ю.

Рідкими гостями в гуртожитках бувають члени агітколлективів, які організо-

вані при будівельних управліннях. А між тим, підготовлених агітаторів можна було б знайти і серед самих мешканців. Адже тут є відповідальні працівники з вищою і середньою освітою. Проте вони не беруть участі в громадському житті.

Особисто керівники тресту і будівельних управлінь рідко бувають в гуртожитках, по суті, самі не знають стану справ на місцях. Не організовано чергування з складу адміністративного персоналу. Хоч в гуртожитках є пачка агітаторів, але вона ще не відображає всі сторони виробничого колективу. Не існують соціалістичних обов'язань, за які борються колективи промбудівців у дев'ятій п'ятирічці і, зокрема, в 1972 році. Не популяризують тут засобами наочної агітації передових виробничників — мешканців гуртожитків.

Більшість робітників поєднують сумлінне ставлення до праці з навчанням на заочному або вечірньому відділеннях інституту сільськогосподарського машинобудування і середніх спеціальних навчальних закладах. Вони потребують в чомусь допомозі. Проте прикро, що рідким гостем в гуртожитках буває секретар комітету комсомолу тресту Павло Дрозд. Майже не бувають тут і комсорги управлінь, мабуть, наслідуючи приклад свого наставника. А тому й не дивно, що серед мешканців є й ледарі та прогульники.

Є непоодинокі скарги на роботу буфету. Інколи немає гарячих страв, молочних продуктів, навіть чаю.

Р. ДАЙДАКУЛОВ,
наш громадський кореспондент.
м. Кіровоград.

П. БЕЗТАКА

ЧЕРВОНОЗОРІВЦІ

(Продовження. Початок в газетах за 18, 23, 25, 27, 30 травня та 1, 3 червня).

Більшовицьке гартування вони пройшли в армії, звідки повернулися навесні 1917 року. Ще задовго до революції їм довелося на власних плечах зазнати ельзортівського «благоденства».

Уже в юнацькі роки Т. Гуляницький брав участь у революційному русі в Одесі, куди переїхав у пошуках роботи. Коли почалася світова війна, його, як неблагонадійного, мобілізували на фронт в числі перших.

Повернувшись до Єлисаветграда, Трифон Маркович не міг примиритися з тим, що місцеві більшовики перебували в об'єднанні з меншовицькими організаціями і, разом з В. Т. Бондаренком та К. А. Скульським, організував на заводі більшовицький осередок. Його заслугою було також те, що вони, керуючись настановами ленінської партії, враховували специфіку обстановки на заводі.

Члени осередку розповсюджували революційну літературу серед робітників заводу в міста, виступали на мітингах і зборах за припинення війни, викривали зрадницьку роль меншовиків та есерів, захищали матеріальні інтереси робітників.

У червні 1917 року осередок добився проведення доповіді завкомом, який до того був виключно меншовицьким. До нього ввійшли більшовики: В. Бондаренко, Т. Гуляницький.

Дорогою разом з Квітневим та іншими був вивчений зміст класичної ленінської праці, згадував один з елисаветградських більшовиків С. Волка, «наша робота як у частині організаційній, так і щодо місцевих вступів просувається вперед, у нас почалася правдива праця».

Після розстрілу липневої демонстрації в Петрограді робітники заводу під керівництвом більшовиків розгорнули кампанію проти встановлення в країні терористичної диктатури буржуазії.

Ще більше паростат революційна хвиля після розгрому корніловського заколоту. Класова боротьба загострюється. Прогонять більшовиків Раді.

Завдяки більшовикам широка маса робітників почали усвідомлювати, що подальше халявання капіталістів не зможе ліквідувати розруху і голод в країні.

- «Негайно оголосити умови миру і перемир'я» на всіх фронтах.
2. Встановити робітничий контроль над виробництвом, державний контроль над спеціалістичним і кримінальним.
3. Негайно передати всю землю у владу земельних комітетів.
Делегатами на II Всеросійський з'їзд Рад елисаветградські пролетарі послали робітників заводу: Т. М. Гуляницького — від більшовиків і Г. Ф. Журбинського — від лівих есерів.

3. ЗА ВЛАДУ РАДИ

25 жовтня (7 листопада) в усі кінці Росії полетіла звістка про перемогу Жовтневого збройного повстання в Петрограді і перехід влади до Рад.

Почався новий світ. Людство вступило в нову епоху. Робітники заводу першими в Єлисаветграді заявили про недовір'я буржуазно-націоналістичній Центральній раді і висловили свою готовність підтримати Радянський уряд усіма силами і засобами.

На початку грудня 1917 року йшла підготовка до I Всеукраїнського з'їзду Рад, який мав проголосити Радянську владу на Україні. Висунутий робітниками заводу делегат — більшовик В. М. Спренжин узяв активну участь у роботі з'їзду і був обраний до складу першого Українського Радянського уряду.

Трудячі Єлисаветграда наполегливо вимагали вигнання з міста представників Центральної ради, переобрання місцевої Ради і вимогання з неї есеро-меншовицьких угодівців та буржуазних націоналістів.

Коли йшли перебірки до Ради, від заводів були обрані тільки робітники-більшовики, або ті безпартійні, що стояли на більшовицьких позиціях.

Так, до президії Ради були обрані Т. Гуляницький, Я. Шканд, Т. Поволоцький і М. Теличко, а членами виконкому — М. Чернишов, К. Скульський, М. Дичков, В. Спренжин, П. Білоконь, Г. Кочероєв, І. Могилевський, А. Щерба та ін.

Також есеро-меншовицька Рада в Єлисаветграді припинила свою діяльність. Широ втіли робітники Єлисаветградську Рад у більшовицькому складі.

Виконком Ради ухвалив рішення про створення нових загонів Червоної гвардії для боротьби з ворогами революції.

Першочерговим завданням революційних сил міста була ліквідація органів Центральної ради, які охоронялися добре озброєними загонами гайдамаків.

Очолювали ці заходи В. М. Спренжин, П. Білоконь, Г. Кочероєв, І. Могилевський, А. Щерба та ін.

На фасаді одного із заводських корпусів, де було сховано зброю, тепер є меморіальна дошка з написом: «Тут розміщується в 1917 році арсенал Червоної гвардії міста Єлисаветграда».

(Далі буде).

ПЕРШІ РЕКОРДИ ЛІТА

Погожого ранку на подвір'ї Балахівської восьмирічної школи хлопчука різнокольорова юрба хлопчиків і дівчаток у спортивних костюмах. Усі вони вийшли на старті, щоб здати нормативи комплексу «Готовий до праці та оборони СРСР».

Першими стартували дівчатка 4-х класів. Галя Ковальчук, Наталка Івашникова та Світлана Гаврюшенко, подолавши 30 метрів за 5,5 секунди, виконали нормативи на золотий значок, і розділили між собою призові місця.

Звання чемпіона школи на цій дистанції здобув учень 4-го класу Юра Сидоренко, який показав результат 5,1 секунди. Лише одну десяту секунди програли йому призери — Сергій Ковтун та Сергій Швець.

190 учнів 5—8 класів вийшли на старт 60-метрової дистанції. Галя Апатченко, Наталка Криворучко та Зоя Скрипник виконали нормативні вимоги до першого юнацького розряду. А серед хлопчиків з часом 8 секунд переміг учень 8-го класу Микола Шарій.

А незабаром судді зареєстрували пайдальний політ тенісного м'яча — на 48,51 метра. Володар рекорду — Олександр Вишневецький. Серед дівчаток у цьому виді перемогла Наташа Дяченко та Оля Ткач, які метнули м'яч на 36 метрів 54 сантиметри.

Старті виявилися вдалими: кожен учасник змагань здав нормативи з 2—4 видів комплексу ГПО.

К. БАШЛИКОВА,

Балахівка, Петрівського району.

Перемагає олімпієць

На першості республіканської ради ДСТ «Спартак» з велогонки на шосе, що днями проходила поблизу Білої Церкви, кіровоградський майстер спорту Сергій Симоненко, який готується до олімпійських стартів, виправ індивідуальну гонку на 25 кілометрів.

У командній гонці на 50 кілометрів кіровоградські велогонщики були третіми.

В. СМІШЛЯЄВ,

кандидат у майстри спорту.

У вищій лізі

Відбулися матч десятого туру чемпіонату Радянського Союзу з футболу серед команд вищої ліги.

- «Локомотив» (Москва) — «Спартак» (Москва) — 1:2. «Динамо» (Київ) — «Динамо» (Москва) — 0:1. «Зоря» (Ворошиловград) — СКА (Ростов-на-Дону) — 1:1. «Нефтчі» (Баку) — «Кайрат» (Алма-Ата) — 0:0. «Карпати» (Львів) — «Динамо» (Тбілісі) — 0:0. ЦСКА — «Торпедо» (Москва) — 1:0. «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Арагат» (Ереван) — 0:0. «Динамо» (Мінськ) — «Зеніт» (Ленінград) — 2:0.

РЕПЛІКА

„СКІЛЬКИ БУДЕ ЦІЛУНКІВ?..“

Хлопчик збирається в місто на прогулянку. А мама, поправляючи на ньому штани, вже й карбонізець трамває для десятирічного синочка.
— Купи собі морозива, мульті-пульти подивись.
— Еге, я не хочу мульті-пульти. Он Володька вже на дві серії ходить.
— Що хочеш, те й дивись. Тільки додому не припікнось.
А через півгодини школяр вже задивляється на барясту афішу, що виставлена біля кінотеатру «Комсомолец»: «РОМЕО І ДЖУЛЬЄТА». Крім дітей до 16 років...
Ледве дотягнувся до кіна каси, преміяри!
— Мені на Ромеа...
Касирша спокійно відракувала задуку. Та й до іншого школяра:
— Тоби на який сеанс?
— На передостанній.
І ось вже згасло світло в кінозалі. Але крім монологів героїв цієї печальної кіноопісти, не стихав і дитячий гамір. То тут, то там тільки й чулося:
— От безсорісні, що роблять.
— Яка, давай ракувати, скільки разів вона поцілується.
Дорослі почали обурюватися:
— Куди тільки дивяться адміністрація кінотеатру? Тут же шоловина дітлахів.
Отже, варто було комусь поміркувати над тим, для чого рекомендується писати на афіші: «Крім дітей до 16 років». Безвідповідальне ставлення до виховання своєї дитини і в матері, коли вона каже:
— Що хочеш те й дивись. Тільки додому приходить..

М. ВІНЦЕВИЙ.

М. Кіровоград.

По секрету...

Фототюд М. ТЕРНАВСЬКОГО.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД ПЕРШОГО ВІСНОКА, 6 ЧЕРВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Спортивна азбука». (М). 10.15 — Телевізійний багатосерійний художній фільм «Школа пса Цивіля». 1, 2, 3 серії. (М). 11.45 — «За важкими ланцями». (М). 12.00 — «Шашова школа». (М). 13.00 — Зарпону концертна студія. (М). 13.50 — Новини. (М). 14.00 — Для дітей. Лідський виступ. (Львів). 17.30 — «На голівні напрямках п'ятиріччя». (Запоріжжя). 18.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 18.30 — Музичний фільм.

(К). 18.50 — «Музичний фільм». Концерт з творів М. В. Лисенка. (Кіровоград). 19.20 — Кольорове телебачення. «Пісні сонячного краю». (М). 19.45 — М. Анчаров. «День за днем». Телеспектакль. Розділ II. «Лютий, 18-е, четвер». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — VI Всеукраїнське свято поезії. Трансляція з села Михайлівського. По закінченні — новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 19.00 — «Дівчини, наша пісня». Концерт. (К). 20.50 — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кінофестиваль, присвячений 50-річчю утворення СРСР. Художній фільм «Вірне». (К). 23.10 — Вечірні новини. (К). СЕРЕДА. 7 ЧЕРВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Понеділок на марші». (Ростов-на-Дону). 10.15 — Телевізійний багатосерійний художній фільм «Вригоди пса Цивіля». 4, 5 серії. (М). 11.15 — «П'ятирічка, рік другий». (Петрозаводськ). 11.45 — Концерт. (М). 12.15 — Телевізійний документальний фільм. (М). 13.35 — Новини. (М). 13.50 — «Бесіди про асоціалізм». (М). 16.40 — Телевізійний документальний фільм «Едуард Тіссє». (Рига). 17.30 — Мультифільм для дітей. «Таємниця далекого озера». (К). 18.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 18.25 — Програма передачі оголошення. (Кіровоград). 19.00 — Тележурнал «День за днем». (Кіровоград). 19.30 — Програма «Час». (М). 20.00 — Кольорове телебачення. Міжнародна зустріч з футболу. Збірна СРСР — збірна Болгарії. (М). В перерві — До вірних утворення СРСР. «Дружбу іригіляції». Виступ першого секретаря Національного РК КПУ Лисового В. П. (Кіровоград). 21.15 — Концерт. (М).

4, 5 серії. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 18.25 — Кольорове телебачення. Концерт хору російської пісні м. Кострома. (М). 18.50 — Кольорове телебачення. Прем'єра телевізійного художнього фільму «Прощайте, коза і жолосиця». (М). 19.30 — Програма «Час». (М). 20.00 — «Запорожці за Дунаєм». Вистава Київського театру опери і балету ім. Шевченка. (К). В перерві — «На добраніч, діти!» (К). 22.30 — Спортивна передача. (К). 23.15 — Вечірні новини. (К).

12.10 — Прем'єра телевізійного документального фільму «КамАЗ починається». (Казань). 12.25 — Новини. (М). 16.15 — «Російська мова». 22.30 — Інтерв'ю. «Російський романс». (М). 23.00 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Виступає письменниця Т. Тессє». (М). 18.30 — «Підручником — довге життя». (М). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — «Новини кіноскрану». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — В. Волоський. «Нестежко». Вистава Білоруського драматичного театру ім. Якуба Коласа. В перерві — вечірні новини. (К).

ЧЕТВЕР, 8 ЧЕРВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Написано для тебе». (Свердловськ). 10.15 — Телевізійний багатосерійний фільм «Пригоди пса Цивіля». 6, 7 серії. (М). 11.05 — «Комуніст і час». (Дніпропетровськ на Москву). 11.35 — Концерт. (М).

12.10 — Прем'єра телевізійного документального фільму «КамАЗ починається». (Казань). 12.25 — Новини. (М). 16.15 — «Російська мова». 22.30 — Інтерв'ю. «Російський романс». (М). 23.00 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Виступає письменниця Т. Тессє». (М). 18.30 — «Підручником — довге життя». (М). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — «Новини кіноскрану». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — В. Волоський. «Нестежко». Вистава Білоруського драматичного театру ім. Якуба Коласа. В перерві — вечірні новини. (К).

Т. в. о. редактора А. КРЯТЕНКО.

Звудди пили вишпиеся

ЗНАМ'ЯНСЬКИЙ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИЙ ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ на 1972—1973 навчальний рік на заочний і стаціонарний відділи.

Технікум готує агрономів та бухгалтерів для сільськогосподарських підприємств.

Крім основної кваліфікації, кожному випускникові стаціонарного відділення присвоюють додаткові: тракториста-машиніста і шофера.

На перший курс стаціонарного бухгалтерського (строк навчання 2 роки 10 місяців) і агрономічного (строк навчання 3 роки 6 місяців) відділень приймаються особи з освітою 8—9 класів;

на другий курс бухгалтерського відділення приймаються особи, що закінчили 10 класів середньої школи (строк навчання 1 рік 10 місяців);

на третій курс заочного відділу по спеціальності «Бухгалтерський облік» — особи, що закінчили 10—11 класів (строк навчання 2 роки).

Вступники складають екзамен з 1 по 20 серпня: на базі 8 класів — з української (російської) мови (диктант), математики (усно);

на базі 10 класів з української (російської) мови і літератури (твір), математики (усно).

Документи приймаються: від учнів, що закінчили 8—9 класів до 31 липня, від тих, що закінчили 10—11 класів до 15 серпня.

До заяви на ім'я директора вступники додають: документи про освіту (в оригіналі), чотири фотокартки (3x4 см), довідку про стан здоров'я (форма № 286), витяг з трудової або колгоспної книжки (особам, що мають трудовий стаж).

При технікумі організуються платні підготовчі курси з 20 липня до 1 серпня.

Поза конкурсом, при одержанні позитивних оцінок на екзаменах, зараховуються:

направлені на навчання колгоспом чи радгоспом зі стажем роботи не менше одного року; ті, що мають виробничий стаж практичної роботи не менше двох років;

звільнені в запас із Збройних Сил (протягом двох років після звільнення).

При технікумі є їдальня, кінозал, спортивний зал.

Учні забезпечуються стипендією і гуртожитком на загальних підставах.

Адреса технікуму: Знам'янський район, с. Шамівка, сільськогосподарський технікум.

ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКА СЕРЕДНЯ ШКОЛА-ІНТЕРНАТ

проводить набір учнів на 1972—1973 навчальний рік до 1—10 класів.

Тим, хто має намір вступити до школи, слід подати такі документи: заяву на ім'я директора школи-інтернату, свідоцтво про народження (оригінал), довідку з місця проживання: про склад сім'ї з зазначенням віку і заняття членів сім'ї, довідку з місця роботи батьків чи опікунів про розмір заробітної плати за серпень (батьки-колгоспники пред'являють довідку про грошовий місячний заробіток за весь 1971 рік, батьки-пенсіонери — довідку з відділу соцзабезпечення про розмір одержуваної пенсії), медичну довідку про стан здоров'я (картка щеплень, аналіз на дифтерію, дизентерію, глисти), довідку про епідеміологічне оточення, довідку від нашкільного лікаря, окуліста, вушного, довідку про загальний стан дитини, особову справу учня (документ про освіту).

Навчання ведеться українською мовою, з іноземних мов вивчається англійська та німецька мови.

При школі працює філіал Олександрійської музичної школи.

Діти села Пантаївки, радгоспу Комінгери, с. Морозівки, с. Ясноватки, с. Бандуряки та інших, яким зручний під'їзд, приймаються на правах дітей, котрі ходять до школи (безкоштовно) щодня.

Школа розташована в селі Пантаївка, яке має зручне залізничне та автобусне сполучення з усіма містами та районами області.

Прийом документів щоденно з 8 до 16 години, крім неділі.

За довідками звертатись у канцелярію школи-інтернату.

Адреса школи-інтернату: м. Олександрія, с. Пантаївка.

ДИРЕКЦІЯ.

КРЕМЕНЧУЦЬКЕ СЕРЕДНЄ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ на 1972—1973 навчальний рік

для підготовки кваліфікованих робітників з таких спеціальностей: муляр, облицювальник-плитковик, маляр, столяр-тесляр, штукатур, монтажник конструкцій — муляр, маляр-альфрейник.

До училища приймаються без екзаменів юнаки віком 15—17 років та дівчата до 20 років, які закінчили 8—10 класів, а також звільнені в запас з лав Радянської Армії.

В училищі молодь має можливість одержати одночасно спеціальність і середню освіту.

Учні, які протягом 3-х років навчання на базі восьмирічки набуватимуть спеціальність штукатура, стюляра, облицювальника-плитковика та маляра, після закінчення за цим фахом училища одержують атестат про присвоєння спеціальності і атестат про середню освіту.

Училище проводить також набір учнів на базі 8, 9, 10 класів на спеціальності з строком навчання: монтажник конструкцій — муляр, маляр-штукатур та слюсар-тесляр — 2 роки. Штукатур, облицювальник-плитковик та маляр — 1 рік, маляр-альфрейник — 1,5 року. Приймаються юнаки та дівчата, які закінчили середню школу.

Всі учні, незалежно від строку навчання, перебувають на державному забезпеченні (триразове харчування, обмундировання та гуртожиток).

Час навчання в училищі зараховується в трудовий стаж.

Під час виробничого навчання учні одержують грошову винагороду в розмірі 33 проценти від суми вартості виконаної роботи. По закінченні училища надається платна місячна відпустка.

Училище знаходиться в центрі міста, розміщене в добре обладнаному триповерховому приміщенні з спортивним та актовим залами, працюють гуртки художньої самодіяльності та різні спортивні секції.

Учні, які закінчили училище з відзнакою, приймаються до спеціальних середніх і вищих навчальних закладів поза конкурсом.

Для вступу потрібно подати заяву, свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження або паспорт, довідку з місця проживання з зазначенням складу сім'ї, характеристику з школи, п'ять фотокарток розміром 3x4 см, медичну довідку (форма № 286).

Адреса технікуму: м. Кременчук, Полтавської області, вул. Першотравнева, 12.

ДИРЕКЦІЯ.

ЗНАМ'ЯНСЬКЕ ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

для підготовки кваліфікованих кадрів робітників залізничного транспорту з таких спеціальностей:

оглядачі-ремонтники вагонів (строк навчання 2 роки, приймаються лише юнаки з освітою 8—10 класів, віком не менше 16 з половиною років);

слюсарі по ремонту вагонів та автоматичного гальмового обладнання (строк навчання півтора року, приймаються лише юнаки з освітою 8—10 класів, віком не менше 16 років);

електромонтери по монтажу та експлуатації контактних мереж та високовольтних ліній електропередач залізниць (строк навчання 2 роки, приймаються лише юнаки з освітою 8—10 класів, віком не менше 16 з половиною років);

слюсарі-електрики по ремонту електрообладнання електровозів та електроходової частини тепловозів (строк навчання 2 роки, приймаються лише юна-

ки з освітою 8—10 класів, віком не менше 15 з половиною років);

помічники машиністів електровозів (строк навчання 1,5 року, приймаються юнаки з середньою освітою, віком не менше 17 років);

помічники машиністів тепловозів (строк навчання 1,5 року, приймаються юнаки з середньою освітою, віком не менше 17 років);

електромеханіки по автоматизації та сигналізації на транспорті (строк навчання 2 роки, приймаються юнаки з середньою освітою, віком не менше 17 років);

електромеханіки зв'язку на транспорті (строк навчання 2 роки, приймаються юнаки з середньою освітою, віком не менше 17 років);

чергові по станції (строк навчання 1,5 року, при-

ймаються юнаки і дівчата з середньою освітою, віком не менше 17 років).

Вступники повинні особисто подати документи, зазначені в довіднику для вступників.

Всі вступники проходять медичну комісію в Знам'янській залізничній поліклініці.

Учні одержують стипендію в розмірі, встановленому для учнів 3-го курсу технікумів, а відмінники — підвищену. Вихованці дитячих будинків, сироти та діти інвалідів 1-ї, 2-ї груп приймаються на державне забезпечення.

Зараховані до училища на спеціальності оглядачі вагонів, слюсарі по ремонту вагонів та електромонтери контактної мережі забезпечуються гуртожитком. В училищі є їдальня.

Випускників училища направляють на роботу за спеціальністю на підприємства Одесько-Кишинівської залізниці і користуються всіма пільгами робітників залізничного транспорту.

Адреса училища: Кіровоградська область, м. Знам'янка, вул. Р. Люксембург, 6.

ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 1

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ НА 1972—1973 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує висококваліфікованих робітників. По закінченні училища учні одержують атестат про середню освіту та атестат по спеціальності з присвоєнням 2—3 розряду. Учні набувають таких спеціальностей:

на базі 8 класів з одержанням середньої освіти: токарі по металу, слюсарі механоскладальних робіт, електрозварники, слюсарі, електромонтажники;

на базі 10—11 класів (строк навчання 1 рік): токарі по металу, машиністи електромостових кранів — електрослюсарі, електрозварники;

на базі 8 класів з строком навчання 2 роки без здобуття середньої освіти: слюсарі механоскладальних робіт.

Час навчання в училищі зараховується в трудовий стаж. На всі спеціальності приймаються юнаки та дівчата віком від 15 років і старші. Демобілізовані із лав Радянської Армії.

Вступники повинні подати такі документи: заяву, автобіографію, свідоцтво про освіту, паспорт або

свідоцтво про народження, характеристику зі школи, довідку про стан здоров'я, довідку з місця проживання та про склад сім'ї, медичну довідку про профілактичні прищеплення, 7 фотокарток розміром 3x4 см.

Вступники проходять медичну комісію за направленням училища.

Зараховані до училища забезпечуються: з строком навчання два та три роки, безплатним триразовим харчуванням, вихідним і робочим одягом та взуттям; з строком навчання 1 рік стипендію в розмірі 30 карбованців на місяць.

Під час виробничої практики кожному виплачується 33 проценти від вартості виробленої продукції.

Початок занять з 1 вересня 1972 року.

Гуртожитком забезпечуються лише юнаки.

Адреса училища: м. Олександрія, мікрорайон Жовтневий, вул. Вагута, 1, телефон 5-10-48. Автобусом їхати до зупинки Жовтнєве селище.

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2

Проводить прийом учнів

на 1972—1973 навчальний рік для підготовки: мулярів, малярів, теслярів, плиточників-лицювальників-мозаїстів — строк навчання 1 рік; малярів-штукатурів, столярів-теслярів — строк навчання 2 роки.

Приймаються (без екзаменів) юнаки та дівчата віком від 15 до 19 років з освітою за 8, 9, 10 класів.

Зараховані до училища забезпечуються гуртожитком, безплатним триразовим харчуванням, обмундированням, спецодягом, підручниками і одержують третину суми зароблених ними на виробничій практиці. Час навчання в училищі зараховується в загальний трудовий стаж.

Училище має добру матеріальну базу для підготовки кваліфікованих спеціалістів, обладнані кабінети, лабораторії, майстерні. Працюють гуртки художньої самодіяльності, технічної творчості, спортивні секції.

Випускники мають право вступу до вищих і середніх спеціальних навчальних закладів на пільгових умовах.

Випускники-відмінники можуть бути направлені у вищі й середні навчальні заклади професійно-технічної освіти, де навчання проводиться при повному державному забезпеченні.

При училищі є вечірня школа, де учні зможуть одержати середню освіту.

Для вступу треба подати або надіслати заяву з зазначенням обраної професії, автобіографію, характеристику, свідоцтво про народження (оригінал) або паспорт, свідоцтво про освіту (оригінал), довідку з місця проживання, про склад сім'ї, форма № 286, шість фотокарток розміром 3x4 см. Документи приймаються до 15 серпня 1972 року. Початок навчання 1 вересня 1972 року.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Леніна, 19, вхід із вул. Денабрівців, 3, телефон 2-47-54.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-43-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

„МОЛОДОЙ КОМУНАР“, орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.